

на фотографията: автора Костадин Пампов (поставящ цвете) и художника Георги Веселинов (автор на проекта).

В началото на настоящата 2014 г. публикувах книга със заглавие *Легенда при Върха. Страници от историята на село Черногорово, Пазарджишко*. Идеята ми бе да възродя спомена за една красива легенда, свързана със съпротивата на българския народ срещу осmano-турските нашественици през втората половина на XIV в.

В продължение на четири столетия, на всеки Гергьовден черногоровци отдавали почит на гроба на войводата Георги. В края на XVIII в. турците отнесли гроба и го превърнали в дервишко теке, като му дали името Ялънъсча Гази. Има достатъчно основания това име да се преведе като *Единственият Воин, Неповторимият Воин*.

Легендата е записана в средата на XIX в. от Стефан Захариев - най-значимия краевед на Българското Възраждане. Той я включва в книгата на своя живот - *Географико-историко-статистическо описание на Татар-Пазарджишката кааза*.

Съществуват достатъчно доводи в подкрепа на тезата, че легендата за войводата Георги, който защитава крепостта на *Острия връх /Овчите хълмове/* със своите воители и героично загива, има като прототип реално случили се исторически събития.

Като се ръководи от факта, че името на Черногорово е вписано в няколко осmano-турски регистри от ранните векове на турското господство по нашите земи /1477 г., 1576 г., 1633 г./, проф. д-р Ив. Батаклиев изразява хипотезата, че това е основното селище, което е било свързано с крепостта на Острия връх по време на Българското Средновековие. /Ив. Батаклиев - *Пазарджик и Пазарджишко* - с. 448/

Осmano-турските регистри категорично потвърждават, че Черногорово и по време на турското господство продължава да е доминирано от българи селище. Има войнушки и вакъфски статут. То е единственото селище в региона около *Овчите хълмове*, което запазва българското си име и след осmano-турската инвазия.

Важна е не само пространствената, но и времевата локализация на събитията, за които се разказва в черногоровската легенда. В книгата си *Легенда при Върха* изразих предположението, че битката при Острия връх е станала след 1364 г. и преди 1371 г. Ръководех се от това, че според много изследователи Пловдив и областта, т. е. и дн. Пазарджишки край стават част от Османската държава след 1364 г.

След разгрома на християнските войски на Вълкашин и Углеша при Черномен /1371 г./, границата между България и държавата на османските турци се установява по билото на Средна гора.

В продължение на моята изследователска работа осъществих кореспонденция с проф. д-р Христо Матанов. Като се позовава на турския историк Саадедин /по Недим Филипович - *Принц Муса и шейх Бедредин*, с. 199/, той приема че българският управител на Пловдив бяга в Сяр през 1370 г. Ето защо смятам, че събитията, които би трябвало да са прототип на Стефан-Захариевата легенда са станали през 1370 г.

Легендата за войводата Георги и отбраната на крепостта на *Острия връх* в различни периоди е била предмет на познавателен интерес при изследователи като проф. д-р Тодор Ив. Живков, доц. Сергей Торбатов, д-р Росен Малчев и др. Книгата ми *Легенда при Върха* е опит да се обобщят техните научни търсения.

За книгата ми бяха публикувани положителни рецензии /акад. Васил Гюзелев, д-р Елена Алекова/. Представена бе в Литературният салон *Старинният файтон* в София. Както и в телевизионното предаване *Час по България* на телевизия СКАТ с водещ проф. д-р Пламен Павлов.

През м. април - 2014 г. в Черногорово се сформира Инициативен комитет за отбелязване на 700 годишнината от възникването на селото. Приема се, че след като през втората половина на XIV в. е оказало упорита съпротива на турските нашественици, то в началото на същото столетие селището вече е съществувало. Една от идеите на комитета бе да се постави паметен знак в центъра на селото, посветен на войводата Георги.

Проектът за този паметен знак бе изработен от художника от град Септември **Георги Веселинов**. Преди да завърши Художествената академия в София, той е учил в Техникум в Черногорово и предоставя своя проект като дарение на селото.

Върху камък, чиято височина е 1. 80 м., със старобългарски букви е изписано: **На войводата Георги от с. Черногорово - героично загинал в битка с турските нашественици през 1370 г.** Над текста е изобразен християнски кръст.

Изпълнението на проекта стана дело на талантливия пазарджишки скулптор **Спас Киричев**.

Паметникът е дарение на родолюбивия бизнесмен **Георги Делчев и неговото семейство, чиито родови корени са от Черногорово.**

Има символика в това, откриването на паметния знак за войводата Георги, да стане на 21. 09. /неделя - 10.00 ч./ 2014 г., т. е. в навечерието на Деня на Независимостта /22. 09./.

Мисля обаче, че паметта на легендарния войвода би трябвало да се отбелязва всяка година на Гергьовден. Както векове наред са правили черногоровци.